

Enfortir el model català de provisió en Salut

Antoni Comín

En una recent entrevista en aquestes pàgines, el bon amic Jaume Padrós exposava la seva inquietud sobre el futur del model de provisió que avui caracteritza el sistema sanitari català. Comparteix la seva opinió que aquesta qüestió no és el principal repte al qual s'enfronta el nostre sistema de salut i que, per tant, no hauria de monopolitzar el nostre debat públic. Els desafiaments relatius al nostre model assistencial –l'envelliment, les innovacions terapèutiques, el nou rol del pacient, el lideratge i les condicions laborals dels professionals, l'evolució cap al paradigma comunitari, la sostenibilitat financera, etcètera–, totes aquestes qüestions i moltes d'altres són, sens dubte, més peremptòries.

Tanmateix, això no vol dir que, pel que fa al model de provisió, no siguin necessàries algunes reformes. Quines? Les que ens permetin millorar-lo, partint de la premissa que el model del qual partim té grans virtuts. En una conferència a Esade el proppassat mes de juliol davant de 300 persones vaig tenir l'ocasió d'exposar quina era la meua visió sobre aquesta qüestió: la que esta-

Ens basem en molts proveïdors de titularitat diversa però no caòtica, sinó ordenada

bleix la LOSC. Aquella llei aprovada amb un ampli consens parlamentari fa 25 anys explica ben clar que el nostre sistema nacional de salut es construeix basant-se en un principi de preferència, d'acord amb el qual a l'hora d'atendre les necessitats dels ciutadans el Servei Català de la Salut ha de prioritzar els centres públics per davant dels privats i, d'entre aquests últims, ha de prioritzar els centres sense afany de lucre davant dels que tenen afany de lucre (art. 5). Estic convençut que la LOSC, en aquest punt,

A. COMÍN, conseller de Salut de la Generalitat de Catalunya

continua sent clarament vigent.

Un plantejament que no té res de dogmàtic sinó que, al contrari, té una base racional innegable. Per què cal prioritzar els hospitals públics abans que els privats a l'hora de contractar activitat pública? Perquè es tracta d'equipaments que són propietat de tots els ciutadans, que s'han aixecat gràcies a les inversions que hem pagat entre tots, durant generacions. Entre altres raons. Per què les organitzacions del tercer sector han de tenir preferència davant d'aquelles del sector mercantil? Perquè les primeres tenen en l'activitat assistencial la única seva finalitat, mentre que per a les segones és també un

no es tracta d'una diversitat caòtica, sinó d'una diversitat ordenada segons el principi de preferència esmentat.

És aquesta "diversitat ordenada" la que ha fet del sistema sanitari català un exemple d'eficiència, de qualitat i d'equitat, que són els tres objectius –irreductibles entre si– que haurien de regir qualsevol sistema sanitari públic. Tots els casos de "re-publicació" de la gestió de l'activitat sanitària que ha emprès l'actual govern responen, simplement, al principi de preferència que va establir la LOSC. I no tenen cap altre objectiu que el d'enfortir més i legitimar millor el model sanitari català.

costos –sense confondre, per cert, el concepte de cost d'un procediment amb el de tarifa mitjana d'un centre–.

Són anàlisis que fan, des de la seva autonomia de gestió, els equips directius dels centres receptors de l'activitat transferida –el rigor de les quals, per tant, ningú no hauria de discutir– i que ens diuen el següent: en tots els casos executats fins ara o bé hi hagut un estalvi de costos sense perdre qualitat –com és el cas del trasllat de l'activitat hospitalària a la comarca del Vallès Occidental– o bé un guany de qualitat sense increment de costos –com és el cas de la internacionalització del servei d'atenció do-

JORDI PLAY

Contractació. Comín raona que cal prioritzar els hospitals públics a l'hora de contractar activitat pública "perquè són propietat de tots". A la foto, l'hospital General de Catalunya

mitjà condicionat per la lògica del benefici. I això no fa aquestes últimes menys legítimes, però sí menys prioritàries.

No oblidem, a més, que un concert sanitari no deixa de ser un petit monopoli acotat en l'espai –un determinat territori– i en el temps –la durada del contracte–. I ja va explicar Adam Smith que les empreses amb afany de lucre tendeixen a ser una garantia d'eficiència productiva en un entorn de lliure competència, però no necessàriament en una situació de monopoli.

En resum, el nostre model de provisió es basa en molts proveïdors de titularitat diversa. Però

En el marc del debat que ens ocupa, sovint s'esgrimeix: "La titularitat del proveïdor no importa, el que importa és la qualitat del servei que presta", o també: "El que importa no és la titularitat sinó l'eficiència". Qui argumenta així ha de ser conscient que s'aparta del marc de la LOSC, que estableix el seu principi de preferència a partir de la titularitat. Però això no vol dir que l'argument no sigui raonable. Per aquest motiu, en tots els processos de "re-publicació" de la gestió de serveis sanitaris que estem portant a terme des del govern, hem encarregat sempre una anàlisi de qualitat i una anàlisi de

miliciària per part de l'ICS a la ciutat de Barcelona–.

Els responsables polítics tenim, entre d'altres, el deure de fer totes aquelles reformes que ens permeten gaudir d'uns serveis públics equitatius, de més qualitat i més eficients. I això és el que estem fent, en aquest mandat, des del Departament de Salut. És per això que estem convençuts que, si retornem a l'esperit i la lletra de la LOSC –i de pas recordem algunes ensenyances d'Adam Smith–, aleshores el consens sobre el model català de provisió de serveis sanitaris serà molt fàcil de retrobar i de reforçar.●

Llicenciada 74 anys després de començar la carrera

CIUTADANS ▶ Fernanda Pozo Carreño, una murciana de 94 anys, es va llicenciar ahir en Químiques a la Universitat de Múrcia, tot i que fa 75 anys que va començar la carrera, que va haver d'abandonar per circumstàncies personals i faltant-li una assignatura. Segons publica la revista *Campus Digital de la Universidad de Murcia*, la Fernanda va iniciar els estudis el 1941, just l'any que es va posar en marxa la facultat de Ciències de la Universitat de Múrcia, i circumstàncies personals van fer que hagués d'abandonar-los el 1949, quan només li quedava una assignatura per aprovar. / Efe

La protecció de dades, a debat en el Fòrum de la Seguretat

TECNOLOGIA ▶ El ràpid creixement del sector del *big data* (set vegades més ràpid que el mercat de tecnologies de la informació) juntament amb el nou reglament europeu de protecció de dades (en preparació) i la necessitat d'augmentar el grau de seguretat van ser tres dels principals eixos de debat en el Fòrum de la Seguretat, organitzat ahir a Barcelona per l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (Apdcat) i l'Institut d'Estudis de la Seguretat. L'esdeveniment va reunir destacades figures del sector de la protecció, companyies com Telefónica, Indra i Microsoft. / Redacció

Queixes de col·lectius de gent gran per l'anunci de la loteria

CIUTADANS ▶ La Confederació Espanyola de Organitzacions de Gent Gran (Ceoma) s'ha sumat a la protesta que va fer dilluns la Unió Democràtica de Pensionistes (UDP) en relació amb l'anunci de la loteria de Nadal d'aquest any reclamant "més respecte" envers la imatge que es dona de la gent gran. En un comunicat, aquesta organització manifesta la "falta de sensibilitat cap a la gent gran amb algun tipus de deteriorament cognitiu i condemna la generalització d'aquesta imatge negativa a la resta del col·lectiu". / Efe

El Parlament investigarà els casos de nadons robats a Catalunya

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

El grup parlamentari de Junts pel Sí impulsa la creació d'un grup de treball a la Cambra catalana per investigar els casos de nadons robats entre el 1936 i el 1990. La coalició presentarà una proposta de resolució a la comissió d'Exteriors del mes de de-

sembre que ja té el suport de la majoria dels grups, per la qual cosa amb tota seguretat tirarà endavant. El grup de treball serà actiu abans que s'acabi l'any, va anunciar ahir la diputada Magda Casamitjana, i implicarà cinc conselleres amb competències en aquest afer –Salut, Afers Socials, Justícia, Interior i Exteriors.

L'associació d'afectats SOS Nadons Robats ha col·laborat en la posada en marxa d'aquest grup de treball juntament amb experts de la Fiscalia i el Col·legi d'Advocats. Precisament demà representants de SOS Nadons Robats compareixeran en la comissió de Justícia per explicar l'evolució dels casos que investiguen. Junts pel Sí també ha de-

manat la compareixença del fiscal especialitzat Miguel Ángel Aguilar.

L'objectiu de la iniciativa és ajudar a aclarir la desaparició de desenes de nadons durant la dictadura i els primers anys de la democràcia. La Fiscalia de Barcelona disposava de 110 denúncies de possibles casos de nadons robats en investigació, mentre que el 2013 se n'investigaven 73 casos.

La gran majoria dels casos que arriben a la justícia i a les associacions d'afectats es refereixen a mares o pares de qui es creuen que els seus fills, suposadament

morts en néixer, realment no havien mort i havien estat sostrets per ser lliurats a altres pares. Un altre petit grup el componen fills adoptats que creuen que la seva adopció va ser irregular i d'altres que no consten com a adoptats i dubten de la seva filiació. Històries, totes, carregades de dolor i impotència, de falta d'explicacions i, tot sovint, de difícil verificació per l'escassetat de documents oficials i els problemes per accedir a proves.

"Tenim el deure de donar una resposta a aquestes persones en seu parlamentària", va subratllar Casamitjana.●